



Grupp 8

FCI-nummer 104

FCI-standard på tyska publicerad 1999-03-12

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1996-07-24

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-11-20

WACHTELHUND

(Rasnamn i hemlandet: Deutscher Wachtelhund)



Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben



Standard för WACHTELHUND

**Ursprungsland/
hemland**

Tyskland

Användningsområde

Kortdrivande, stötande och apportrande hund

FCI-klassifikation

Grupp 8, sektion 2, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Från den jaktliga litteraturen vet man att det redan sedan århundraden tillbaka har funnits jakthundar som liknar dagens wachtelhund och som använts för att stöta upp vilt. Även beteckningen "wachtelhund" kan beläggas historiskt. Den stamboksförda aveln av rasen wachtelhund började kring sekelskiftet 1900. Rasens stamfader var "Lord Augusta 1834 L", som kom från Staufenberg i södra Bayern och rasaveln började med ett par tikar som passade till honom. Till att börja med förekom endast bruna (ibland med vita tecken) och vita och bruna hundar, de senare i sällsynta fall med små röda tantecken på huvud och ben. Genom tiken "Baby auf der Schanze 1838 L" kom brunskimmelfärgen in i aveln. Rudolf Friess, som under decennierna hade ett avgörande inflytande på wachtelhundsaveln, genomdrev att aveln mellan färgvarianterna brunt och brunskimmel skulle hållas åtskild. Han skapade därmed, trots den snäva avelsbasen vid starten, den väsentliga förutsättningen för att genom målinriktade parningar inom de bägge färggrupperna förhindra inavelsskador. Att hålla de bägge färggrupperna åtskilda tycktes också meningsfullt med tanke på de något olika egenskaperna hos hundarna. De bruna som kortdrivande, lättare att föra sättroget och brunskimmel som mera långdrivande. Skillnaderna ifråga om egenskaper kan numera inte längre anses vara tillförlitliga kännetecken för de båda grupperna, eftersom det med tiden, av olika skäl, har gjorts åtskilliga parningar mellan färgerna. Generellt syftar dock åtskillnaden av färggrupperna än idag till att uppehålla en icke besläktad genreserv inom rasen. Wachtelhund har avlats och avlas uteslutande av jägare för jägare som en kortdrivande och stötande, mångsidig jakthund.

Helhetsintryck

Wachtelhund är en medelstor, långhårig, mycket muskulös stötande och kortdrivande hund med ädelt huvud och kraftig benstomme. Sammantaget skall den vara mer långsträckt än hög och den får aldrig verka högställd.

**Viktiga
måttförhållanden**

Förhållandet kroppslängd till mankhöjd 1,2:1. Förhållandet bröstdjup till mankhöjd 0,5:1. Förhållandet nosparti till skalle 1:1.

Uppförande/karaktär

Wachtelhund är livlig med mycket stor jaktlust, vänlig, psykiskt stabil, mycket läroaktig och anpassningsbar. Rasen skall varken vara ängslig eller aggressiv. Wachtelhunden har en stark vilja att finna

vilt, är spårvillig och spårsäker, har ett ärligt drevskall och bra näsa. Rasen är apporteringvillig och har vattenpassion samt har vilt och rovdjursskärpa. Med lämplig träning och förararbete så jagar den självständigt, vidsökt och sättroget och är tillförlitlig vid eftersök på skadat vilt, som apportör, kortdrivare och mångsidig jakthund i täckt terräng, företrädesvis i skog och vatten. Anlaget att stå för vilt har från början aldrig beaktats i aveln.

Huvud

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara plant, måttligt brett och utan markerad nackknöl.

Stop

Stopet skall vara obetydligt markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor och mörk med vidöppna näsborrar. Opigmenterade fläckar är inte önskvärda.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftigt med jämn, bred nosrygg. På undersidan skall det vara lätt rundat, aldrig spetsigt och inte kortare än skallen. ”Ramsnos” (konvex nosrygg) är tilltalande på wachtelhund.

Läppar

Läpparna skall vara jämna, torra och väl åtliggande med en pigmentering som motsvarar pälsfärgen.

Käkar/tänder

Kraftigt, regelbundet och komplett saxbett. Tångbett tolereras. Tänderna skall vara väl utvecklade.

Kinder

Kinderna skall vara torra och huden stramt åtliggande. Okbågarna skall inte vara framträdande.

Ögon

Ögonen skall vara mellanbruna, så mörka som möjligt, medelstora, något snedställda och varken framträdande eller djupt liggande. Ögonlockskanterna skall vara fasta och väl åtliggande utan synbar röd bindhinna. Ögonlockskanterna skall vara behårade.

Öron

Öronen skall vara högt och brett ansatta. De skall hänga slätt, inte vridna, tätt bakom ytre ögonvrån och inte vara tjocka, köttiga eller sladdriga. De skall ha jämn behåring som når över den främre kanten. När öronen dras framåt skall de nå till nostryffeln.

Hals

Halsen skall vara kraftig med särskilt välmusklad nacke. Den skall i en vid vinkel övergå i manken och utan synligt löst halsskinn eller dröglapp vidgas ned mot bröstet.

Kropp

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan och de enskilda delarna skall mjukt

	övergå i varandra. Korset skall vara lätt sluttande och svansen skall bäras i rygglinjens förlängning eller lätt fallande.
Manke	Manken skall vara kraftig och markerad.
Rygg	Ryggen skall vara kort och stram, utan någon sänkning bakom manken.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kraftigt musklat och därigenom verka brett.
Kors	Korset skall vara något lägre än manken och lätt sluttande, aldrig överbyggt.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall framifrån sedd vara oval, från sidan sedd skall den nå nedanför armbågen. Bröstkorgen skall vara lång och väl välvd, varken tunnformig eller flat.
Underlinje och buk	Från de sista falska revbenen skall underlinjen vara måttligt uppdragen. Också på undersidan skall buken om möjligt vara fullständigt försedd med täckhår och underull.
Svans	<p>Svansen skall bäras rakt i rygglinjens förlängning eller fallande. När hunden är alert bärs den lätt lyftad och svansrörelserna är livliga. För att förhindra skador skall svansen under de tre första levnadsdagarna kuperas med högst en tredjedel. I länder där kupering är förbjuden kan den lämnas okuperad.</p> <p><i>Svanskupering är enligt lag förbjuden i Sverige.</i></p>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Sett framifrån skall framstället vara rakt och parallellt, sett från sidan skall det vara väl vinklat med lodrätt ställda ben, väl placerade under kroppen.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara kraftigt musklade med väl tillbakalagda skulderblad.
Överarm	Överarmarna skall i rörelse glida tätt längs med bröstkorgen.
Armbåge	Armbågarna skall ligga tätt intill kroppen och varken vridas inåt eller utåt.
Underarm	Frambenen skall vara raka. Övergången mellan lederna får inte vara rakitiskt uppdriven.
Handlov	Handlovarna skall vara kraftiga.
Mellanhand	Mellanhänderna skall sedda från sidan vara svagt snedställda.

Framtassar
Framtassarna skall vara "skedformade" och väl slutna. Kattfot och harfot är inte önskvärt. Trampdynorna skall vara hårda, motståndskraftiga och väl pigmenterade. Klorna skall vara kraftiga och kunna slitas väl.

Bakställ

Helhet
Sett från sidan skall bakstället vara väl vinklat i knä- och hasled. Sett bakifrån skall det vara lodrätt och parallellt, varken hjulbent eller kohasigt. Benstommen skall vara kraftig.

Lår
Låren skall vara breda och mycket muskulösa med god vinkling mot bäckenet.

Knäled
Knälederna skall vara kraftiga med god vinkling mellan lårben och underben.

Underben
Underbenen skall vara långa, muskulösa och seniga.

Has/Hasled
Has/Hasled: Haslederna skall vara kraftiga.

Mellanfot
Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.

Baktassar
Framtassarna skall vara "skedformade" och väl slutna. Kattfot och harfot är inte önskvärt. Trampdynorna skall vara hårda, motståndskraftiga och väl pigmenterade. Klorna skall vara kraftiga och kunna slitas väl.

Rörelser

Rörelserna skall vara flytande och marktäckande. Benen skall glida parallellt tätt intill kroppen.

Hud

Huden skall vara tjock och ligga stramt an mot kroppen, utan veckbildning och utan pigmentering.

Päls

Pälsstruktur
Pälsen skall ha kraftigt, tätt åtliggande täckhår med tät underull. Täckhåret är till största delen vågigt men ibland också lockigt (som persianpäls), eller slätt. Pälsen skall inte vara alltför lång, än mindre tunn eller silkesaktig. På nacken, öronen och över korset är pälsen oftast lockig. Baksidan av benen och svansens undersida skall vara väl befransade. Halskrås förekommer ofta. Även på buken skall pälsen vara tät. Pälsen skall vara kort men tät på nosparti och skalle. Öronen skall vara täckta av lockig eller tät, vågig päls, som också når över örats innerkant. Pälsen mellan tårna skall vara tät men inte alltför lång.

Färg

Wachtelhund indelas i två färggrupper:
Enfärgat brun, mer sällan enfärgat röd. Ofta med tecken som är antingen vita eller skimmelfärgade på bröst och tår.
*Brunskimmel, mer sällan rödskimmel**. Grundfärgen hos brunskim-

mel består av bruna hårstrån tätt blandade med vitt, ofta med brunt huvud, bruna fläckar eller brun mantel över hela ryggen. Grundfärgen hos rödskimmel består av röda hårstrån tätt blandade med vitt, ofta med rött huvud, röda fläckar eller röd mantel över hela ryggen. Till denna färggrupp hör även skäck med vit grundfärg och stora bruna respektive röda fläckar liksom ”tiger”, där den vita grundfärgen är blandad med spräckligt eller prickigt brunt eller rött.

Inom bägge färggrupperna förekommer röda tantecken över ögonen, på nospartiet, benen och runt anus. Rött innefattar alla förekommande rödaktiga (rävröda eller hjortröda) nyanser.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 48–54 cm

Tik: 45–52 cm

Vikt

Varierande i förhållande till storleken, ungefär mellan 18 och 25 kg (tikar något lättare än hanhundar).

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Markerat stop.
- Avsaknad av en P1.
- För djupa, inte tillräckligt strama läppar.
- Lösa ögonkanter.
- För trånga hörselgångar.
- Tunnsformad bröstskog.
- Tunn, gles eller silkig päls; dåligt behårad buk; öronspetsar med läderaktig päls.
- Högställdhet eller tunn benstomme.
- Obetydligt över eller under angiven storlek eller vikt.

Allvarliga fel

- Hudförändringar (dermatit, atopi).
- Tandbortfall (utom avsaknad av en P1).

Diskvalificerande fel

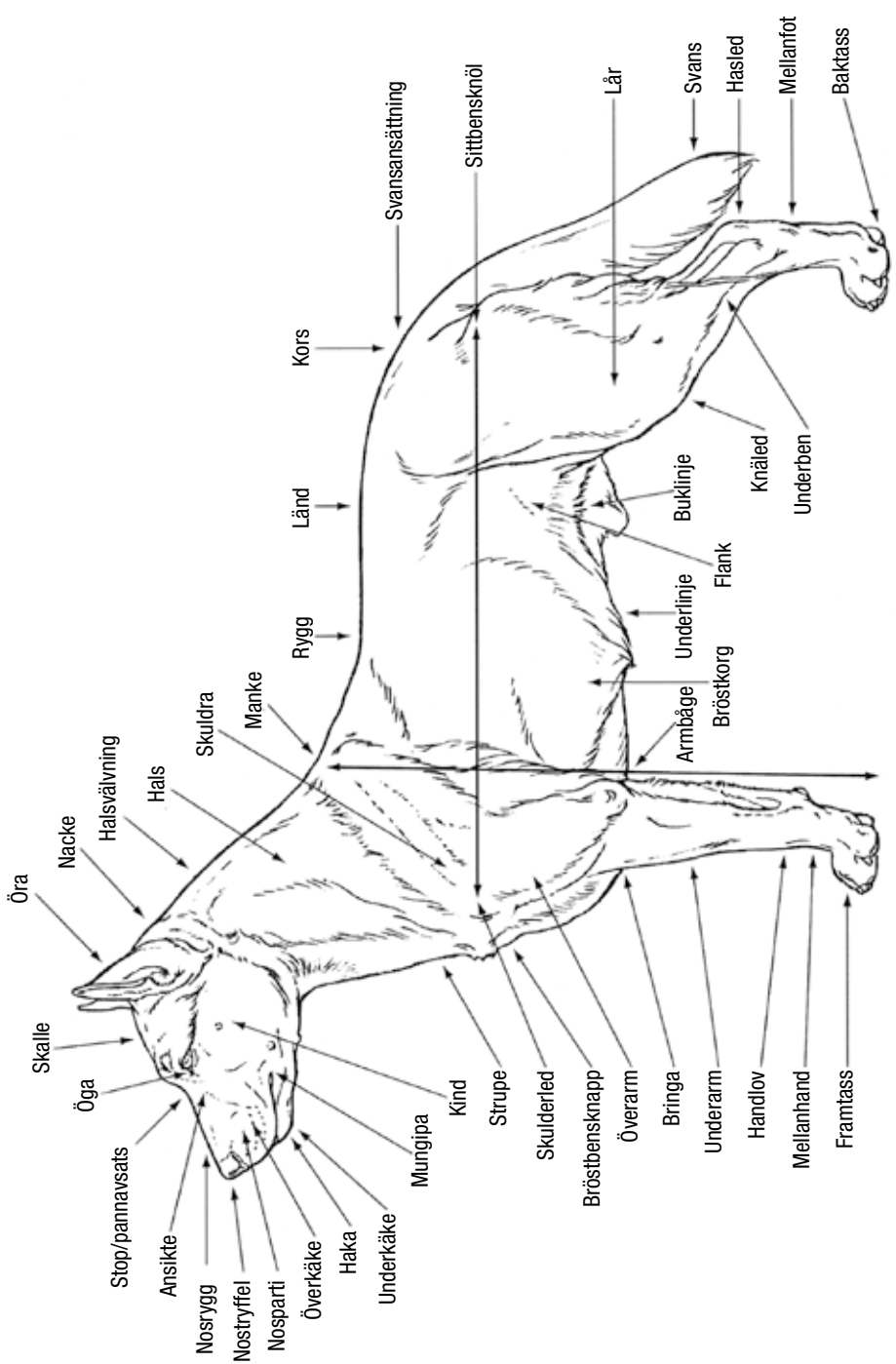
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Svag mentalitet, skotträdsla eller skygghet för vilt.
- Svåra bettfel (under- eller överbett, korsbett).
- Ektropion, entropion.
- Svart pälsfärg.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.



Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!



SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se



Stolt samarbetspartner sedan 1964